

În legătură cu ampla și profunda problemă a Creației universale ce a avut ca origine Gândirea divină, H.P. Blavatsky obținuse și un alt vechi text hindus, intitulat *Comentariu Oriental*, ținut secret până atunci, pe care l-a inclus de asemenea în cadrul *Doctrinei Secrete*. Deși exprimarea acestuia este comprimată în puține cuvinte (mod de redare comun tuturor textelor din vechime), conținutul său prezenta, printre altele, și strania cunoaștere a dualității energiei-gând în înseși manifestările primordiale ale Creatorului Unic : *Suflul Divin* – unda radiației Gândirii divine – ar fi produs un „nor”, o „formă-gând” care avea să se materializeze în „Lumile Manifestate” ! Iată citatul din textul arhaic : „XVII : La prima Auroră... ce urmează fiecărui Ev al lui Brahma, existența inițială este o *Calitate spirituală conștientă*. În ochii clarvăzătorului aflat în extaz, aceasta are aspectul unui nor produs de Suflul divin în Lumile Manifestate”.

Comentând pe larg diferite cunoașteri inițiatice primite în India pe această temă, H.P. Blavatsky a accentuat astfel descrierea impresionantă a fazelor primordiale știute în Orient încă din vechime (într-un mod neînțeles de noi, cei de astăzi) și verificate apoi de „clarvăzători în extaz” :

Tot *ce este, a fost și va fi* există în mod etern, chiar și nenumărate Forme care nu sunt definite și sunt supuse dispariției doar în forma lor materială, și nu în cea *ideală*. Ele au existat în Eternitate ca Idei. Știința spirituală ne învață că nici o formă nu poate fi dată cuiva – de Natură sau de om – fără ca tipul său ideal să nu fi existat deja în planul material ; mai mult, nici o formă sau aspect nu poate intra în conștiința sau imaginația omului fără să existe deja în stare de prototip. În consecință, înseși formele *noastre* umane au existat în Eternitate, ca prototipuri astrale sau eterate...

Așadar, dintr-un trecut neștiut, *înțelepții* au aflat din „comunicări superioare” și au descoperit și verificat prin clarvedere un impresionant fapt fundamental: încă dintr-o fază primordială – pe care, față de condiționarea noastră temporală, o asociem cu Eternitatea –, Creatorul Unic a *gândit*, a emis *idei* ca *forme-gând-prototipuri* pentru absolut orice „formă” ce avea să fie *materializată* cândva în *Lumile Materiale*!

Un alt autor, convins, la rândul său, de adevărurile enunțate de vechile cunoașteri din Orientul indian, pe care inițiații hinduismului începuseră să le ofere anumitor „căutători ai înțelepciunii” veniți din Occident, a fost și colonelul englez A.E. Powell. În una dintre cărțile sale de sinteză a cunoașterilor spirituale avansate, el a exprimat⁸, la rândul său, aceeași idee fundamentală: „Întregul Univers este o puternică formă-gând creată de Logos” (!).

Într-un atare cadru, pe măsura permanentei evoluții cosmice – stabilită ca Lege de Creator –, *formele-gând-prototipuri* au fost *materializate* rând pe rând prin valurile energiei Voinței divine – prin *Suflul Divin* –, pentru a se realiza treptat giganticul Plan gândit de Tatăl-Unic. Și această mulțime neștiută de forme-gând emise continuu de Creator în Eternitate, antrenate într-o permanentă dezvoltare și perfecționare, s-ar încadra într-o uriașă Formă-Gând a Creatorului – de fapt, în limbajul fizicienilor din zilele noastre, o *hologramă*⁹ uriașă!

Poate pentru majoritatea celor din jurul nostru, această schemă a unei „cosmogonii spirituale”, gândită primordial de Creatorul Unic ca o imensă hologramă și având în componență mulțimi de forme-gând-prototipuri „astrale sau eterate”, ar apărea ca o ficțiune subiectivă. Dar, atât timp cât

cunoașterile și gândirea noastră vor rămâne la nivelul secolului și al deceniilor anterioare și nu ne vom informa cu privire la permanentele descoperiri și reconsiderări inevitabile ale concepțiilor depășite, vom rămâne împotmoliți în „mlaștina necunoașterii”. De fapt, savanții contemporani ai științelor de bază au început să accepte rând pe rând ceea ce apreciatul fizician David Bohm (profesor la Universitatea din Londra) a demonstrat logic în lumina noilor descoperiri fundamentale: ceea ce percepem noi în mod obișnuit ca fiind „realitate” este doar o fațetă *inferioară* a cunoașterii adevărate! Concluzia sa e fermă: în sine, „realitatea noastră” este „înfășurată” de o alta, de un nivel superior față de percepțiile noastre zilnice¹⁰; dar și ea, la rândul ei, este cuprinsă într-o „altă realitate” superioară. Însă aceste „înfășurări” calitativ superioare, ce îmbracă gradual realitățile inferioare, se repetă până la un nivel atât de complex și de elevat, încât actuala Știință nu-l poate imagina...

Convinși de evidențele experimentale și teoretice demonstrate în ultimele decenii de fizica cuantică și de cea nucleară, diferiți savanți și gânditori au părăsit „înfundătura” la care ajunseseră științele prin limitarea la studierea materiei grele și a energiilor specifice; ei au recunoscut în mod deschis că baza fundamentală a ontologiei cosmice se află în „esența spirituală¹¹ divină”. Mai mult decât această deschidere spre largul orizont al cunoașterilor spirituale, fizicienii de renume și oameni de știință din alte domenii au relevat înalta valoare științifică a „filosofiei hinduiste și budiste”, ale căror cunoașteri sunt *redescoperite* dreptat de știința¹² modernă. Profesoara Diana L. Eck, de la Universitatea Harvard, îl cita în acest sens (în capitolul 7 al cărții *Știința minții*, nota 11) pe cercetătorul H. Zimmer, care evoca în 1950

(*Philosophies of India*) o constatare făcută separat de numeroși oameni de știință de largă apreciere: „Noi, cei din Occident, trebuie să ajungem la o intersecție la care gânditorii Indiei au ajuns cu aproximativ 700 de ani înainte de Hristos”.

Aceeași idee a exprimat-o mai târziu și fizicianul american F. Capra în cartea sa *Taofizica*, tradusă în mai multe țări și editată repetat (nota 12):

Cele două fundamente ale fizicii secolului XX – teoria cuantică și teoria relativității – ne obligă să privim lumea într-o manieră foarte apropiată de cea a hinduiștilor, a budiștilor și a taoiștilor. [...] În acest domeniu, paralelele dintre fizica modernă și mistică orientală au un impact și mai puternic și vom întâlni adesea afirmații pe care nu vom ști cui să le atribuim: fizicienilor sau misticilor orientali [...].

Dacă fizica de astăzi determină un mod esențialmente mistic de a concepe lumea, ea nu face decât să se întoarcă într-un fel în urmă cu 2.500 de ani.

Această carte își propune să amelioreze imaginea științei, demonstrând că există o perfectă armonie între înțelepciunea Orientului și știința Occidentului. Ea dorește să arate cititorului că fizica modernă merge dincolo de tehnologie, că drumul său – Taofizica – poate fi unul spiritual, o cale spre cunoaștere și împlinire.

În susținerea acestor afirmații provocatoare pentru mulți dintre noi, profesorul F. Capra a citat în cartea sa și considerații asemănătoare exprimate de savanți fizicieni de largă apreciere mondială: J.R. Oppenheimer, Niels Bohr și W. Heisenberg (ultimii doi laureați Nobel).

Înțelepții indieni au insistat mereu asupra potențelor deosebite și a importanței „energiei gândirii”. În *Doctrina Secretă*, autoarea l-a citat pe inițiatul hindus T. Subla-Row, care afirma în anul 1881 (în *Theosophist*) următoarele : „Krigashaki este misterioasa facultate de a gândi, care îi permite omului să producă – prin propria-i energie specifică – rezultate fenomenale și perceptibile. Cei din vechime considerau ca sigur faptul că orice idee se va manifesta în exterior, dacă ne vom concentra profund atenția asupra ei”.

După cum am menționat mai sus, descoperirea de către occidentali, la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, a tezaurului științelor spirituale deținut de înțelepții din zona indo-tibetană i-a determinat pe tot mai mulți apuseni să caute acolo instruiri și inițieri. Printre aceștia s-au remarcat în mod deosebit – atât prin expunerile publice, cât și prin scrierea unor cărți valoroase sub aspect cognitiv – dna Annie Besant (care, ulterior, a ajuns președinta Societății Teosofice din Londra) și preotul catolic C.W. Leadbeater. Devenind clarvăzătoare, ambele persoane au scris la un moment dat în comun o carte explicativă ilustrată, dedicată importanței reale¹³ în viața de zi cu zi a „formelor-gând”.

Iată câteva citate semnificative din constatările experimentale pe care autorii le-au relevat și care au stârnit o adevărată vâlvă la începutul veacului trecut :

Fiecare gând bine definit produce un efect dublu : o vibrație radiantă și o formă care poate pluti prin aer. Gândul îi apare mai întâi clarvăzătorului ca o vibrație în corpul mental [...]. Există numeroase varietăți din această materie de tip mental și se știe că fiecare dintre ele are bine definit modul propriu de vibrație.

Această vibrație radiantă transportă cu ea caracterul gândirii care o animă, dar nu și subiectul aceluși gând [...].

Al doilea efect al gândirii este crearea unei „forme”. Toți cei care au studiat problemele de care ne ocupăm cunosc existența „esenței elementale” – această materie stranie ce ne înconjoară și are manifestări pe jumătate inteligente [...].

Această „esență” răspunde foarte ușor la influențele gândirii umane și orice impuls născut în corpul mental sau în cel astral creează imediat un fel de vehicul temporar – înfășurându-se cu această materie vitalizată.

De fapt, pornind de la vechile cunoașteri ale științelor spirituale – pe care le-au verificat și dezvoltat prin experimente extrasenzoriale proprii –, autorii au prezentat public, cu câteva decenii mai înainte de a fi descoperit de fizicieni, acel fenomen fundamental al *dualității undă-particulă*! Astfel, se relevă și în acest caz un aspect firesc, care, de fapt, într-un timp nu prea îndepărtat, va fi eliminat: deși, deocamdată, există „două fizici” aparent diferite, manifestările energiilor – fie că sunt așa-zise „spirituale” (având suportul manifestărilor în materiile fine), fie că sunt specifice materiilor grele – *au la bază aceleași legități*. Atunci când oamenii de știință vor constata în „mod oficial” că această „bază comună” (care a început să fie recunoscută individual de unii savanți contemporani) se extinde în fapt până la generalizare, se va produce în mod normal și necesar „marea unificare a ambelor fizici” – respectiv a științelor materiei grele cu științele spirituale.

Deși cartea celor doi autori englezi – clarvăzători și inițiați – este, în sine, o succintă sinteză a unor cunoașteri privind formele-gând, după mai bine de un secol de la publicarea ei, atât subiectul, cât și conținutul ei continuă,